

[Stumph.]

skaber, der bevirkede, at Overenskomsten mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Entreprenørforeningen ikke kunde opretholdes. Derimod er det lykkedes Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund at faa Overenskomst med Mergelselskaberne og Entreprenørerne med Undtagelse af Ingeniør Theuth, der arbejder i Tvis Mergelleje ved Holstebro og Klaabygaard Mergelselskab i Ribe Amt. Medens man altsaa indenfor Vestjyllands Mergelforsyning med sine overenskomstmæssige Forhold betaler 1 Kr. 05 Ø. i Timen og Tillæg for Overarbejde samt overholder 8 Timers Dagen, betaler man i en hel Række Selskaber 30, 40, ja indtil 50 Ø. mindre i Timen og intet Tillæg for Overarbejde.

De Forhandlinger, man fra Arbejdsmandenes Forbund og Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund har ført med Hedeselskabet alene og med Hedeselskabet, naar Mergelentreprenører, saavel organiserede som uorganiserede, og Repræsentanter for Mergelselskaber har været til Stede, har desværre ikke ført til noget Resultat. Om de vil gøre det, kan der intet siges om i Øjeblikket, men jeg vil haabe det, thi det forekommer mig uforæneligt — for ikke at sige umoralsk —, at man fra det offentliges Side yder Tilskud til Arbejder af det Omfang, her er Tale om, samtidig med at Lønnen, der betales, maaske delvis af det Tilskud, der faas, ligger saa lavt, som Tilfældet er, og i mange Tilfælde saaledes, at de paagældende Arbejdere ikke vil være i Stand til at leve deraf, selv om Arbejdstiden er baade 10 og 12 Timer, men er henvist til, saa snart Arbejdsløshed indtræffer, at søge offentlig Hjælp. Jeg kunde derfor ønske den Klausul knyttet til, at naar det offentlige yder Tilskud til Mergelarbejde, skal der benyttes organiserede Folk og betales tarifmæssig Løn.

Som jeg omtalte før, er Ingeniør Theuth, Viborg, der har Arbejdet ved Tvis Mergelleje ved Holstebro og Klaabygaard Mergelleje ved Ribe, en af de Entreprenører, som ved sin stædige Holdning var med til at slaa den Overenskomst i Stykker, der i 1930 blev indgaaet mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Entreprenørforeningen, og hans Stilling overfor de danske Arbejdere har bevirket, at han er blokeret af saavel Dansk Arbejdsmandsforbund som af Smede- og Maskinarbejdernes, Kedel- og Maskinpassernes og Formernes Fagforening. Jeg tror, enhver vil indrømme Berettigelsen af disse Blokader, naar man

hører, hvad han byder sine Arbejdere. Man maa i øvrigt forbavses over, at Ingeniør Theuth finder det formaalstjenligt at behandle danske Arbejdere paa den Maade, han gør, da Danmark har behandlet ham saare godt. Theuth er nemlig født i Tyskland, men har været her i en Aarrække, og i 1928 fik han Indfødsret. Men trods dette synes hans Kærlighed til Danmark og til danske Arbejdere ikke at være overvældende, hvorfor man da ogsaa ser, at han f. Eks. i Mergellejet ved Skovgaard i Sydjylland, efter hvad der meddeles mig, saa at sige kun benytter Polakker og Østrigere, hvilket skulde synes temmelig overflødig, da der er tilstrækkeligt af danske Arbejdere, som baade kan og vil arbejde, naar man byder dem ordentlige Kaar. Men her synes jeg, det skorter stærkt med Hensyn til de Forhold, Ingeniør Theuth byder sine Arbejdere, idet baade Løn og Arbejdsforhold ligger langt under det overenskomstmæssige. Hertil kommer, at han byder sine Folk, i hvert Fald Kedel- og Maskinpasserne, Instruks af en saadan Karakter, at man forbavses over, at man i 1933 tør byde sine Arbejdere sligt, idet de nærmest har Karakteren af Slaveinstruks. Jeg er i Besiddelse af en Instruks for Lokomotivførere ved Tvis og Klaabygaard Mergelleje, og det er i Virkeligheden et Dokument, der til sene Tider burde opbevares paa et Museum.

Denne Instruks bestaar af 6 Paragraffer eller Punkter. Den første Paragraf begynder med at sige, at Lokomotivføreren skal sørge for at være Medlem af en offentlig anerkendt Sygekasse, men han skal selv udrede Omkostningen derved. Mærkværdigt nok tegner Theuth den lovplichtige Forsikring og Ansvarsforsikring, medens særskilt Dagpengeforsikring naturligvis, om den ønskes, maa tegnes af Lokomotivføreren. Maskinerne skal renses og pudses hver 8de Dag, og det skal Lokomotivføreren og Fyrbøderen skiftes til at gøre uden Ekstrabetaling, hvilket vil sige, at de kun har en Fridag hver 15de Dag. Efter meget nærgaaende Bestemmelser sluttes der med, at Lokomotivføreren til Sikkerhed for Opfyldelsen af disse Bestemmelser skal stille et Depositum af 300 Kr., og indtil dette Beløb er indbetalt, fradrages der hver Uge 10 Kr. i hans Løn.

Det forekommer mig at være umoralsk, at man i 1933 byder danske Arbejdere slige Kaar og yder betydelige Statstilskud til Virksomheder, der opretholder saadanne Tilstande, og jeg tillader mig derfor at rette den Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke vil være muligt